

СТАТИСТИЧНА ОЦІНКА РІВНЯ ЗАХВОРЮВАНOSTІ ТА ЯКОСТІ МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

Запорощенко А. С.¹, Ольвінська Ю. О.²

¹ – студент, кафедра статистики,

² – канд. екон. наук, доцент, кафедра статистики

Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Запорощенко А. С., Ольвінська Ю. О. Статистична оцінка рівня захворюваності та якості медичного обслуговування населення України. Проаналізовано динаміку рівня захворюваності населення України, проведено регіональний аналіз захворюваності. Розглянуто фактори, що впливають на систему охорони здоров'я. Виявлено недоліки існуючої системи охорони здоров'я
Ключові слова: рівень захворюваності, медичне обслуговування, охорона здоров'я.

Запорощенко А. С., Ольвінська Ю. О. Статистическая оценка уровня заболеваемости и качества медицинского обслуживания населения Украины. Проанализирована динамика уровня заболеваемости населения Украины, проведен региональный анализ заболеваемости. Рассмотрены факторы, влияющие на систему здравоохранения. Выявлены недостатки существующей системы здравоохранения

Ключевые слова: уровень заболеваемости, медицинское обслуживание, здравоохранение.

Zaporoschenko A. S., Olvinskaya J. O. Statistical estimation of the incidence and quality of medical care for the population of Ukraine. The dynamics of the incidence of the Ukrainian population was analyzed, and a regional analysis of the incidence was carried out. Factors affecting the health care system are considered. Deficiencies of the existing health system

Keywords: incidence rate, medical care, health care.

ПОСИЛАННЯ НА РЕСУРС

Запорощенко, А. С. Статистична оцінка рівня захворюваності та якості медичного обслуговування населення України [Текст] / А. С. Запорощенко, Ю. О. Ольвінська // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 3. Частина I – Одеса, ОНЕУ. – 2017. – С. 77 – 81.

У сучасному світі держава усвідомлює цінність здоров'я населення,

економічну результативність інвестицій в охорону здоров'я. Збереження і розвиток здоров'я громадян як складової людського капіталу є основним імперативом сучасного цивілізаційного прогресу. Це одна із головних складових національного багатства і рушійної сили суспільного поступу, один із визначальних критеріїв оцінки його рівня.

Стан здоров'я громадян безпосередньо зумовлює рівень продуктивності праці в суспільстві, значною мірою впливає на перспективи її соціально-економічного розвитку. Як зазначають провідні фахівці Всесвітньої організації охорони здоров'я, тільки суспільство, що складається із фізично і духовно здорових індивідів із значною тривалістю активного життя, спроможне досягти сталого прогресу в усіх сферах своєї життєдіяльності.

В Україні право на медичну допомогу закріплено в Конституції України. Воно гарантоване безплатною медичною допомогою, що надається громадянам, розширенням мережі закладів для лікування та зміцнення здоров'я, розвитком і вдосконаленням техніки безпеки, виробничої санітарії, проведенням профілактичних заходів та заходів з оздоровлення навколишнього середовища. Здоров'я, як і хвороба, значною мірою соціально зумовлені. На стан здоров'я впливають побутові умови життєдіяльності, рівень доходів громадян, генетика, умови праці, екологія, рівень розвитку, доступність та якість медичної допомоги, рівень інтелектуального розвитку людини.

До 2010 року в країні був досить стабільний рівень захворюваності населення. Починаючи з 2010 року почалась позитивна динаміка до зменшення кількості захворювань. В 2014 році, ми бачимо, різкий скачок вниз, що обумовлено політичними подіями, які відбувалися у той момент в країні. У 2015 році порівняно з 2006 роком кількість захворювань зменшилась майже на 17 %. (рис. 1). В першу чергу це обумовлене зменшенням кількості населення України.

Рис. 1. Динаміка рівня захворюваності населення України

При аналізі захворюваності особливу увагу слід приділити окремим класам хвороб, що характерні для населення України в цілому, а також окремо для чоловіків та жінок (рис. 2). Це пов'язано, в першу чергу, з тим, що стан здоров'я жінок і чоловіків є різним.

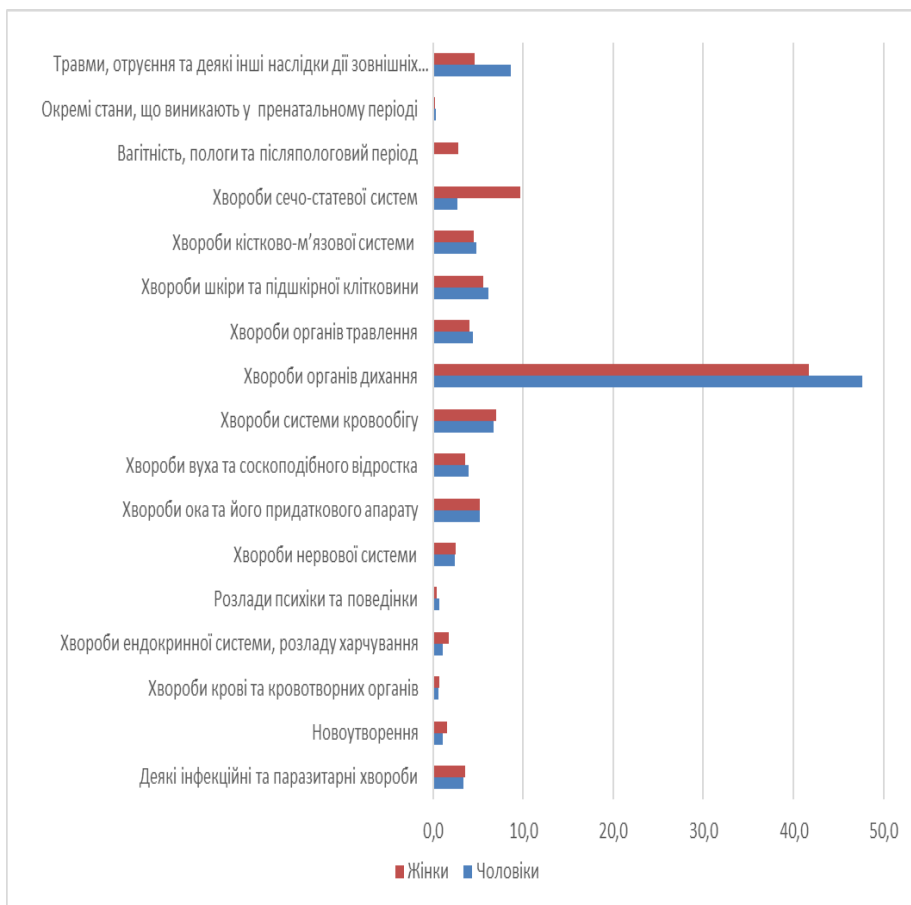

Рис. 2. Розподіл чоловіків і жінок в Україні у 2015 році за класами хвороб

Причини та складові що його формують є відмінними для обох статей. Серед класів хвороб у 2015 році як чоловіків, так і жінок переважають хвороби органів дихання, на них припадає 41% загальної захворюваності жінок країни, і більш ніж 47% – в загальному обсязі захворювань чоловіків. На другому місці ми можемо поставити одразу 2 категорії захворюваності: хвороби системи кровообігу (у обох статей майже 7%), хвороби сечо-

При регіональному аналізі захворюваності населення було виявлено, що у 2015 році в Україні більша частка регіонів має дуже низький рівень захворюваності (рис. 3), ця група займає 62,2% загальної кількості регіонів, однак серед регіонів України виділяються 1 регіони з дуже високим рівнем захворюваності населення, це Київська область і також 1 регіон з високим рівнем захворюваності населення це Дніпропетровська область.

У групу областей з низьким рівнем захворюваності потрапили Рівненська, Хмельницька, Черкаська, Житомирська, Полтавська, Закарпатська, Миколаївська, Чернігівська, Волинська, Тернопільська, Кіровоградська, Херсонська, Сумська, Чернівецька Луганська область. Рівень захворюваності населення залежить від якості медичного обслуговування населення та витрат на охорону здоров'я в країні.

Фінансування охорони здоров'я нині здійснюється за рахунок державного бюджету України, місцевих бюджетів, фондів медичного страхування, благодійних фондів та інших джерел, не заборонених законодавством. За рахунок бюджетних коштів фінансуються загальнодоступні для населення заклади охорони здоров'я. Кошти, не використані закладом охорони здоров'я, не вилучаються, і відповідне зменшення фінансування на наступний період не провадиться.

Відомчі та інші заклади охорони здоров'я, що обслуговують окремі

категорії населення за професійною, відомчою або іншою, не пов'язаною зі станом здоров'я людини ознакою, фінансуються, як правило, за рахунок підприємств, установ і організацій, яких вони обслуговують. Допускається фінансова підтримка таких закладів за рахунок державного або місцевого бюджету, якщо працівники відповідного відомства, підприємства, установи або організації становлять значну частину населення цієї місцевості.

Усі заклади охорони здоров'я мають право використовувати для підвищення якісного рівня своєї роботи кошти, добровільно передані підприємствами, установами, організаціями і окремими громадянами, а також з дозволу власника або уповноваженого ним органу встановлювати плату за послуги в галузі охорони здоров'я.

Провідною проблемою української охорони здоров'я, як свідчать дані аналізу вітчизняних та міжнародних експертів, є невідповідність діючої в Україні старої радянської моделі охорони здоров'я (моделі Семашка), призначеної для функціонування в умовах планової економіки, сучасним реаліям.

Недоліки існуючої в Україні моделі охорони здоров'я перш за все проявляються:

- у зосередженості на вирішенні потреб галузі, а не на задоволенні медичних потреб населення;
- неефективності структури системи, що призводить до реформованості структури медичних послуг та неефективності використання наявних ресурсів охорони здоров'я;
- недостатності обсягів фінансування з громадських джерел, що призводить до порушення принципів справедливості та солідарності.

У цілому в Україні рівень якості медичної допомоги, за даними експертних оцінок, досить низький – інтегральний показник якості лікування становить приблизно 56%. Невідповідним стану пацієнта (неадекватним) лікування визнане у 40,1 – 83% хворих стаціонарних закладів. Населення невдоволене якістю надання медичної допомоги, про що свідчать результати соціологічних опитувань – більшість опитаних оцінює якість послуг з охорони здоров'я як низьку. Низька якість медичної допомоги обмежує можливості впливу на здоров'я населення та призводить до марнотратного витрачання обмежених коштів системи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Підгорний А. З. Соціально-демографічна статистика: підручник / А. З. Підгорний, О. В. Самоотєнкова, Ю. О. Ольвінська, К. В. Вітковська / за ред. А. З. Підгорного. – Одеса : ФОП Гуляєва В.М., 2017. – 450 с.
3. Самоотєнкова О. В. Соціальна статистика: навчальний посібник / О. В. Самоотєнкова, Ю. О. Ольвінська. – Одеса: ОДЕУ, 2009. – 102 с.